

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

← Szerkesztőség és kiadóhivatal →
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIXIKTSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:
kiadóhivatalban, Gross G. Fölárak és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felolós szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETKSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
3 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A királyné halála.

Brassó, szept. 12.

Ő Felsége Erzsébet királyné haláláról a fővárosi sajtó minden organuma a részvét megindító hangjain emlékezik meg. Külön cikk helyett méltóbbnak tartjuk, ha a lapoknak egyes kiemelkedőbb sorait állítjuk össze.

Jókai Mór így ír a «Nemzet»-ben és a «Magyar Hírlap»-ban:

Oly hihetetlen a rémhir, hogy nem bírjuk összeegyeztetni a Gondviselésben vetett hitünkkel.

Hogy egy országnak az őriző angyalát, egy szentet meg tudott ölni egy ördög, egy daemon, kit az alvilág a történelem átkos megzavarására szült.

Van-e jalkiáltás elég nagy, mely a lesujtott milliók fájdalmát az égis felvigye?

Mivel érdemlette e dicsőséges alak, ki életében oly fenséges türelemmel viselte martyrkoszoruját, ezt a vértanui halált? Mivel érdemlette országainak minden népe ezt a sorscsapást, melyet elviselni több kell embererőnél?

Ha ezt a fényes alakot, ki egész életén át, a trónon és a nép között csak jót tett, csak áldást osztott, nem védte meg az ég, kit hívjunk akkor, hogy adjon vigasztalást mélyen sujtott uralkodónknak, árván maradt nemzetünknek!

Ez a kihullott szent vér csatoljon bennünket még szorosabban egymashoz!

A «Budapesti Hírlap» így szól:

Mily katasztrófa a kin és gyötrellem amaz epopeiájának, melynek hőségé Erzsébet királynét avattak a kegyetlen istenek. Megváltója lett a nemzetnek, melynek a szűz anya a pátrónája és az ő szívé is az a tájdalom járta által, melyet a szent szűz szenvedett, mert ő is egyszülött fiát vesztette, a kiben minden reménye volt és gyönyörűsége tellett. Véreben fagyva latta

Rudolfot, kiterítve koporsóban; megtörve kísérte le a kriptába s azóta járt-kelt hegyeken, tengereken, mintha keresné s nem hinné, hogy meghalt. Elindult utána, de ki hitte volna, hogy ilyen halál révén fogjon reája akadni. Hogy így egyesüljenek a halálban, így kövesse fiát a sirboltba. Soha ennél szomorubb történetet.

A «Pesti Napló» ezeket mondja:

Köny tolul szemünkbe, kezünkől kiesik a toll, hogy ilyen hirt kell szétküldenünk az országba. Mit írjunk még ehez? Az érzelmek árjából melyiket ragadjuk ki, melyiknél állapodjunk meg előbb!? Leírjuk-e újra edes halottunknak bűbajos alakját, áldott tetteit, élete folyását, hogy terjesztett maga körül szeretetet, áldást és békét? Uralomra nem vágyott. Ha a népek sorsába belenyult, a békének és szabadságnak volt védője. Az elnyomottakat fölemelte, a szenvedőket bátorította; meggyötört lelke átértette az emberiség egész nyomorát; reménység és vigasz volt mindenekre megjelenése, szava és cselekedete. Lehet-e okot keresni, hogy erre az Isten angyalára még az örült szenvedély is miért emelje kezét? Kinek a szenvedését kérhették számon ő tole, kinek sorsa javulását várhatták az ő halálatól? Messze földön is kíséret nélkül járt, kíséret nélkül engedték jarni, mert ugyan kitől téltsek és miért oriznek? És ime, őt szemelte ki áldozatnak az örület, hogy remülettel töltse el a világot, melynek emlékezetében ennek a merényletnek nincs párja.

Az «Országos Hírlap» írja:

Messze idegenből jön a rettentő hír, mely melysleges gyászba borítja az az egész országot. Nem lehet azt szavakkal leírni, mit vesztett Magyarország. Mi volt ő nekünk. Nem is tudjuk első pillanatra, vagy soha se. Valami misteriósus dicstény fődí az ő

alakját, mintha régen, nagyon régen élt volna egy királyné, a ki minket nagyon szeretett, a ki értünk sokat tett. Hogy mit tett, nem bírjuk elemezni, történetkönyvek, okmányok, krónikák nem hirdetik világosan, de az érzésekben ott él és mint bizonyosság él az a tudat, hogy ez a szent asszony örködött a nehéz órákban Magyarország fölött, hogy az ő szívéből, melyet most átvert a gyilkos töre, fakadtak ki előbb azok a sugarak, melyek most előtenek fényükkel, melegükkel. A másik szöke asszony az isten anyja, a kiknek az alakja a pénzeinkre van verve, csak édestestvére ennek a mi érzéseinkben. Egyforma rangban él a kettő a hármashalom és kettős kereszt országában.

A «Pesti Hírlap» így emlékezik meg:

Milyen tragikai halál ez, oh egek! Milyen vértanui befejezése egy életnek, a mi már vértanuság volt e gyilkosság nélkül is! Milyen zokogásra kényszerítő tragikai vég, mely mintha belemarkolna a gyarló emberi szívbe és mindennél érthetőbb, de mindennél borzasztóan szebb magyarázatot is adna annak a sötét és mégis fölmagasztaló igazságnak, hogy az asszony szenvedésre született! Mert im, ez királyi asszony volt, két ország fejedelmi asszonya, a kinek nevét mindenki hálás imádsággal emlegette s mégis minden szenvedések közt az ő szenvedése volt a legnagyobb és az ő halála a legszánalmasabb.

A «Budapesti Napló»-ból:

Édes reményünk, csillogó biztatásunk volt ő nekünk. E hazának ő adta vissza a hitet, e nemzetnek ő oldotta meg bilincseit. Azt a zord éjszakát, a melyben rossz csillagok jártak, a belőle kisugárzó verőfény rebbentette szét.

Mosolygása pitymallat volt s a nem remélt hajnal pacsirtadalára ébredő hazának talajából ő mennyi áldást takasztottak az ő boldogságának könyvei.

Gyöngéd kezének hatalmas műve a megújított Magyarország. A bizalom balsamát ez a kéz csöpögtette a szivekbe, ez a kéz szötte a feledésnek fátyolát, mely elfödendő volt a véres multat. Ő adta vissza a királyt nemzetének, ő adta vissza a nemzetet királyának. S a mivé lettünk az általa szerzett békének hatása alatt, az ő prófétaelkének megvalósult álma mind.

A szeretetnek testet öltött igéje volt ő. Ő jaj nekünk, hogy elnémult örökre ez a szentséges ige.

A «Magyar Hirlap» írja:

Ki nagy nemességed, jóságod és szépséged által isten kiválasztott nemtője voltál, ki többszörös martiriummal fizettél azért, mert az áldozatkészséget választottad mindennapi kenyerednek: királyné, maradj velünk, ha már az égiekhez költözél. Magyar nemzeted a Te fehér lelkeddel együtt imádja istent, a kitől a világosságot várjuk, az irgalmat könyörögjük, a melyre most rászorult egy férfi, a ki a király s a kinek oldala mellől hitvesét, a királynét elvette a legfőbb ur, borzalmas uton, tettett Nekie, hogy lélekfagyasztó borzalommal tegye. Az akarata: porig aláz, de az ő akarata! . . .

Az «Egyetértés»-ből:

Az emberi gonoszságnak és emberi örültségnek micsoda feneketlen örvénye az, melyben ennek az iszonyatnak szándéka megfoghatott, a melyből a végzetnek ellenállhatlan erejével fel a napvilágra törhetett, és korunknak, civilizációnknak egyik borzalmas jelévé, minden időknek egyik legrémesebb tényévé változhatott! A bűnnek és tévedésnek micsoda különös raffineriája vezette úgy a gyilkos kezét, hogy épen azt az áldozatot sujtassa le, melylyel az egész emberiség benső szívérzését szurhatja át! Miért kellett őt kiszemelni, őt, a kire mindenki csak szeretettel és áhi-

tattal gondolt, a kinek oly mondhatlanul bus sorsa mindenütt, mindenütt, a trónok magaslatán csak úgy, mint az egyszerű nép között mérhetlen gyászérzését költi fel?

Mert királynő volt, kinek koronák méltóságát és örökölt fenségét nagy népeknek hódolata környezte? Csak ez tette őt érdemessé rá, hogy a társadalmi rend ellen összeesküdt anarchista összeesküvés az ő áldott szívének irányozza gyilkoló biztosságra kifent törét? De volt-e valaha a születés és trón glóriájában ragyogó uralkodónő, ki hasonlíthatlan emberi és női tulajdonságaival annyira kiengesztelhetette volna az emberfölötti állás és örökölt méltóság legkérlelhetlenebb ellenségeit?

A «Magyarország» így emlékezik meg:

Magyarország Nagyasszonya nincs többé. Egy eszeveszett orgyilkosnak keze kioltotta életét, a melynek érenyeit nem tudtuk meghálálni s a melynek szenvedéseit nem lehet megszámlálni.

Kihez úgy fohászkozott a magyar nép a nagy válságok, a nagy szomorúság sötét időiben, mint Boldogasszony anyánk, régi nagy patronánkhoz — nincs többé!

Ki megértette e nemzet szívverését az iszonyu távolon át és e távolságot saját szeretetével hidalta át — Erzsébet elköltözt.

A mártír, a csendes szenvedő, a mártírság töviskoronájával övedzett szent asszony, ki országról-országra vitte magával leghivebb utitársát, az örök, égő sebet — a vértanu nem szenved többé!

A „Brassói Lapok” tarczája.

Az utolsó Istenhozzád. *)

Rózsák nyíltak és gardéniák illatoztak május verőfényében, amidőn Magyarország nagyasszonya megszakítá szomorú bolygó utjait s meglátogatta az ő magyar népét, a mely ebben az esztendőben ülte meg állami létének ezredik évfordulóját.

A fájdalomtól agyongyötört szív csak fájdalmát hozhatta mi közénk, de a szenvedésnek e tiszta drága gyöngye volt mégis örömmünnepünk legszebbik ékszere.

Éveken át, hol a svájci alpok közt, hol Korfu olajfáinak árnyékában, hol a Kelecsodái közt bolygott a fájdalom királynője szívében hordván meggyógyíthatatlan sebét a szenvedésnek. A legfényesebb udvari ünnepek sem vonzották vissza Bécsbe, sőt most a császári jubileum sem látta őt.

De a mikor Magyarország a millennium kiváltságos ünnepét ülte, legyőzte fájdalmának erejét s engedve irántunk érzett szeretete sugallatának, gyászfátyolban bár, de szerető szívvvel jött el a magyar fővárosba.

Akkor láttuk őt utoljára magyar földön.

*) A „Budapesti Napló”-ból.

A brassóiak gyásza.

Brassó, szept. 12.

Az országos gyász szomorú hangulatában városunk és megyénk polgársága is minden különbség nélkül benső részvétellel osztozik.

A hivatalos épületek tetejéről fekete zászlók csüngnek alá, a megilletődöttség ott borrong mindenkinél az arcán, a lapok közleményeit, köztük a «Brassói Lapok» rendkívüli kiadásait is lázas érdeklődéssel olvassák.

A legtöbb helyen még várják a felsőbb intézkedéseket arra nézve, hogy miképpen nyilvánítsák a részvételt. Eddigelé a magyar kaszinó határozta el, hogy ő Felségéhez részvétiratot fog intézni s ennek szövegezésével H a l á s z Gyula tanárt bízták meg. A kaszinó szép példát mutatott azzal is, hogy helyiségének erkélyét gyászlepelletel vonatta be.

Maga a vármegye előljárója, dr. Jekel Frigyes alispán a gyászshir vétele után rögtön falragaszok útján tudatta a közönséggel királyné halálát és egyttal felhívta a polgárokat, hogy a gyászlobogókat mennél számosabban tüzzék ki. A felhívás így szól:

Felhívás!

Erzsébet imádott királyné, felséges asszonyunk, a szegények gyámolítója, a szenvedők vigasztalója, a trón előtt kegyelemért esedezők közbenjárója és a ki gyöngéd kézzel szót arany fonállal hön szeretett királyunkat elválaszthatatlanul összekötötte a nemzettel, ravasz gyilkosságnak az áldozata lett.

Brassó vármegye és Brassó város mindig osztozott a magas trón, az ország örömeiben, de fájdalmában is.

Polgártársak!

A csapás kimondhatatlan nagy és súlyos és nincsen ember, a ki megbotránkozva és mélyen megilletődve ne borulna gyászbába napokban.

Felhívlak titeket: Tüzzétek ki mint a gyász külső jelét a gyászlobogót minél számosabban, hogy így külsőleg is impozáns módon és alakban adjunk kifejezést mély fájdalomunknak és részvétünknek.

Brassó, 1898. szeptember 11.

Dr. Jekel Frigyes s. k.
alispán.

Egy perczig meglepetve hallgatta a felséges asszony. Aztán szeméit az ablak felé fordítva szólt:

— Óh, hát így szeretnek engem csakugyan így szeretnek engem itt?

Ez akkor volt, a nagy nemzeti ünnepelés idején. Akkor rózsák nyíltak és gardéniák illatoztak a királyasszony körül.

Most hideg rendületlenséggel tekint rá a svájci alpesek jeges hava. Most gyászfátyol takarja ezt az összeomlott nagy szívet, Magyarország jó szívet.

Erzsébet királyné. *)

Ifjusága.

Miksa bajor herczegnek és nejének: Ludovika herczegnének 1837. december 24-én leánya született, ki a keresztségben az Elisabeth Amália Eugénia nevet kapta. A fejedelmi szülők éppen posszenhofti birtokukon tartózkodtak, mikor második leányuk, a leendő magyar királyné megpillantotta a napvilágot. Posszenhofen már a mult század közepe óta a bajor secundogenitura székhelye és többnyire a bajor uralkodó másodsülött fia kapta apanázs fejében. Gyönyörű egy

*) Ezen czím alatt közöljük folytatálagosan Erzsébet királyné egész élettörténetét.

A helybeli táviró hivatalnak óriási munkája akadt a különböző hatóságoknak, egyeseknek és a „Brassói Lapok”-nak érkező rengeteg nagyszámu táviratok közvetítésével részben helyben, részben a szomszédos vármegyékbe. A táviró hivatal ezt a nagy munkát a legnagyobb gyorsasággal és a rendkívüli alkalomhoz mért buzgósággal végezte, a miért báró Purczell Béla főfelügyelőt, Baranyai József főtitkár s az egész tisztikart elismerés illeti.

A vármegyében már megtörtént minden intézkedés arra nézre, hogy a lakosságnak a királyné elhunytá fölött érzett fájdalma méltó kifejezést nyerjen.

A közigazgatási bizottság mai ülésén ürmösi Maurer Mihály cs. és kir. kamarás, főispán, megindultságtól reszkető hangon, ékes szavakban tolmácsolta a nagy veszteség fájdalmas érzetét, a mely a vármegye lakosságát vallás és nemzetiség különbség nélkül eltöltötte és indítványozta, hogy a közigazgatási bizottság a bálványozásig szeretett királyné emlékét jegyzőkönyvileg örökítse meg. A bizottság egyhangulag a magáévá tette ezen indítványt.

Ugyancsak ezen gyászeset alkalmából a vármegye törvényhatósága rendkívüli közgyűlést fog tartani.

Általános az óhaj, hogy a vármegye a királyné temetésén küldöttség által képviseltesse magát.

Legujabb táviratok

a királyné haláláról.

Bécs, szept. 12. Az eddigi rendelkezések szerint a királyné holttestét csütörtökön szállítják Bécsbe, másnap ravatalra helyezik és a temetés e hó 17-én lesz.

Genf, szept. 12. A berni szövetségi palotán fél árbocra eresztve leng a szövetségi lobogó. A szövetség-tanács még tegnap délelőtt 10 órakor rendkívüli ülésre ült össze. A szövetség-tanácsnak az a nézete, hogy a genfi bírói hatóságok illetékesek Luccheni ügyében a vizsgálat vezetésére és a bűnös elítélésére.

Lausanne, szept. 12. Luccheni itt mint kőfaragó dolgozott. Augusztus 18-án beadta igazoló iratait, de szeptember 5-én visszakerült. Tegnap este Luccheni ismerősei és barátai közül tizet letartóztattak. A vizsgálat a legnagyobb eréllyel folyik.

pontja a bajor Alpes-vidéknek és csaknem bizonyos, hogy a természet rajongó szerete, mely királynénkat végigkísérte egész életén, ott vert először gyökeret szívében.

Gyermekéveit is ott töltötte édesanyja felügyelete alatt, ki maga ügyelt leányai nevelésére. A kis Erzsébet csodaszép gyermek volt, kinek vig kedélye és nyájas, szelid lelke megszerezte neki környezetének rajongó szeretetét. Legkedvesebb mulatsága az volt, ha elmehetett a szomszéd falvakba vasárnap délután és végignézhette a tánczó párokat. Ilyenkor szóba elegyedett az öregekkel és hallgatta ajkukról a régi meséket és regéket, melyek minden szépért fogékony szívében még növelték a nép iránt való szeretetét.

Egyik tanítója, ki néhány év előtt meghalt, megemlékezik arról, hogy a történeti előadások közben szóba került magyarországi szent Erzsébet, thüringiai Lajos neje és mikor elmondta a fiatal hercegnőnek a szentéletű asszony viselt dolgait, a kis Erzsébet csillogó tekintettel fölkiáltott:

— Igy szeretnék élni én is! Ha az lehetnék valaha, a mi ő volt!

Szigoruan katolikus szellemben nevelték, de távol minden vallási fanatizmustól. Édesatyja nagy súlyt fektetett a testi edzésre és maga vitte el leányait hegyi kirándulásokra. A felügyelete alatt tanultak

Páris, szept. 12. A Havas ügynökség fenntartással közli, hogy bizonyos Lucchesi (Luccheni,) ki a milánói zavargásoknál kompromittálva volt, Olaszországból kiutasított, mire Zürichbe ment, hol résztvett az anarchista gyűlésben, a hol hét anarchistát jelöltek ki, köztük a királyné gyilkosát is, egy uralkodó meggyilkolására.

Genf, szept. 12. A király Kuefstein báró itteni osztrák-magyar követhoz intézett táviratában megengedte a halotti szemle megejtését. Délután 2 órakor megjelentek az orvosok a királyné teteménél s konstatálták, hogy a halált egy háromszögletű seb okozta, mely belső elvérzést idézett elő. Azon föltevés, hogy a királynét, a ki szivbajos volt, izgatottság ölte volna meg, teljesen elesik. A halált reszelőalakú törrel tett szúrás okozta.

Bécs, szept. 12. A király lelkinagyságát és önuralmát, melyet a megrázó hír vételénél tanusított, mindenki bámulja. Ő maga tett meg minden intézkedést a királyné Bécsbehozatala és a temetés iránt. Ő maga rendelte el a hadgyakorlatok beszüntetését. Ő Felsége egészsége jó. Megható volt találkozása Mária Valéria főherceggel asszonnyal. Apa és leánya hangos zokogás közt perczekig ölelve tartották egymást.

Genf, szept. 12. A merénylő fegyverét a Rue des Alpes-on egy ház folyosóján megtalálták. Egy háromlélű fűrészpoly az, melyen hengeralku durva fafogó van. Hossza 16.3 cm., pengéje 9.3 cm. Vérnyomok nincsenek rajta. A rás-poly hegye le van törve; valószínűleg akkor tört le, mikor Luccheni eldobta.

London, szept. 12. Viktória királynőt a legmélyebb részvét tölti el Erzsébet királyné halála felett.

Bécs, szept. 12. Az itteni tőzsde a gyász alkalmából zárva van.

Budapest, szept. 12. A lapok szerint a királyné gyilkosa 3 év előtt Budapesten fogságban ült. Ez a hír azonban alaptalan; az illetőt egy Zucchati nevű egyénnel tévesztik össze, a ki 11 év előtt volt letartóztatva s a ki ma már 48 éves, holott a merénylő 25 éves.

Trieszt, szept. 12. Tegnap este a népkertnél csoportosulások voltak. Egy sereg fiatalember, hogy hazfiszágukat manifesz-tálják, az ott tartott hangversenyek abbahagyását követelték, a kik ezt a tüntetést rossz szemmel nézték, azokat szidalmazták

meg lovagolni és korcsolyázni. Különösen az első sportban nagy tőkélyre vitte már alig tizenkétéves korában az ifju hercegnő. Általában véve úgy nevelték őt, mintha egyszerű polgári szülők gyermeke volna, nem pedig az ősrégi Wittelsbach-vér.

A müncheni udvar körébe csak elvéve jutott el és már akkor is mutatkozott a gyermekben az a vonás, mely később jellemző volt a hatalmas birodalom királynéjára: nem szerette az udvari élet ragyogását, huzódott tőle, a mig lehetett, de ha egyszer benne volt és reprezentálni kellett, felségesebb alakot képzelni sem lehetett nála. Az öreg bajor király, ki végtelenül szerette fiatal unokahugait, de különösen a kis Erzsébetet úgy őrizte mint szemefényét, egy izben bemutatatta a kilencz éves Erzsébetet az angol követnek és azt mondta neki az enyelgő tréfa hangján:

— Ezt a kis leányt nem adom oda, csakis egy királynak. Nézze meg jól a fejcskáját: nemde olyan, mintha rátermett volna a koronaviselésre.

A kis Erzsébet pedig rávetette nagy okos szemét az angol követre és azt mondta:

— Ugy mondja az édesanyám, hogy nehéz teher a korona. De büszkén fogom viselni annak oldalán, kit szeretek.

Mint minden Wittelsbach-vérben ő benne

s hazafias kiáltások közt az olaszokat sértegették. Legnagyobb tüntetés volt az olasz tornaegyesület előtt, hol károkat is okoztak. Nehány sebesülés is történt, fosztogatás nem. A rendőrség 35 egyén letartóztatása daczára is csak éjjel után 2 órakor tudta a rendet helyreállítani.

Bécs, szept. 12. A községtanács ma rendkívüli ülést tartott, melyben Lueger polgármester megemlékezett a királyné haláláról.

Genf, szept. 12. A rendőrség erélyesen nyomoz három gyanus olaszt, kik kevéssel a merénylet után Genf közelében a vasutra szálltak.

Táviratok.

A „Brassói Lapok” eredeti táviratai

Páris, szept. 12. Zurlinden hadügy-miniszter a Dreyfus pör iratait saját jelentésével együtt átadta Sarrien igazságügyminiszternek. A mai minisztertanács dönt véglegesen a revízió kérdésében. Zurlinden a revízió ellen van és ha minisztertársai nem fogadják el véleményét, le fog mondani. Ebben az esetben hír szerint Brisson átveszi a hadügyi tárczát és magára veszi a revízióért való felelősséget.

HIREK.

Brassó, 12.

— **Tüzek.** Péntek este 11 órakor a czukorgyári méhkerben tűz ütött ki, a mely alkalommal 2 nagy boglya zab és a cséplőgép lett a lángok martaléka. A kár körülbelül 6000 ft. A cséplőgép biztosítva volt. A tüzet valószínűleg a gép idézte elő. — Az éjjel 12 és 1 óra között a Jancsi réten 26-ik szám alatt levő s Wächter Justinia tulajdonát képező házban tűz ütött ki. A ház valamint a benne levő butorzat nagy része elégett. A kár mintegy 700 ft. A tűz oka mind eddig még nem tudható.

Nyilttér.

Az uzvölgyi ellátási- és élelmezési raktárt Klein Zsigmond, (az eddigi bérlő Uzról) három évre bérelte ki.

is korán jelentkezett a költői tehetség. Irt is verseket, de az édes anyján és a nevelőnőjén kívül a világot sem mutatta volna meg azokat. Ellenben a rajzaival szívesen eldicsekedett és különösen tájképeket, meg lovakat szeretett papírra vetni. Volt egy kedvencz paripája, egy derék szürke, mely még apjának is szolgált, mikor a dragonyosokat vezényelte és ezt az öreg lovat megörökítette számtalan rajzban. A festészet és a szobrászat iránti szeretet nagyon jókor ébredt lelkében és valahányszor Münchenbe eljutott, sorban látogatta az ottani galleriákat.

Posszenhofenban és környékén a kis tündérnek nevezték, mivelhogy jó szíve nagyon huzódott a szegényekhez. Egyszer történt, hogy kirándulván a közelfekvő erdőbe, egy kicsit elkalandozott a fák közé. Várták visszatérését és mikor nagyon sokáig késett, elindultak keresésére. Nagy meglepetés érte a nevelőnőt: a kis Erzsébet — tán tizéves lehetett akkor — azzal volt elfoglalva, hogy száraz faágakat gyűjtött köténykéjébe. Kitudódott aztán, hogy egy öreg falubeli asszonyt meglátott ennél a munkánál és megsajnálva törődöttségét, arra vállalkozott, hogy segítse.

Igy nőtt nagyra szépségben, jóságban és minden lelki tőkélyben a magyarok leendő királynéja.

Szepességi len- asztalnemű és vászongyáriraktár

Csorba Samu

házi-ipari Bazárjában

Brassó, Kapu-utca 58. sz.

Van szerencsém a nagyrabecsült közönségnek tudomására hozni, hogy a jó hírnévnek örvendő szepességi, késmárki len-asztalnemű és vászongyárból gyári-raktárom van, többek közt: fehér, len- kamuka és nyüstös asztalneműek, színes kávék terítékek, ágynemű és más különféle vásznak, tűrőközők, pohár és tányértürlők, zsebkendők stb. dus választékban.

Csekély üzleti költségeim és a gyárral kötött előnyös szerződéseim folytán az elárúsítás, készpénzfizetés mellett eredeti gyári árjegyzék szerint történik, nagyban és kicsinyben.

Tisztelettel

Csorba Samu

Mi dohányzók

ezennel nyilvánosan kijelentjük és köztudomásra adjuk, hogy egy jó pipadohányt csak a „Mörathon“ vegyítésével lehet elérni.

Mi a Mörathon?

A „Mörathon“ egy aromikus növény-vegyítő szer, a mely a dohánnyal vegyítve, a füstnek egy fenséges szagot kölcsönöz, az ártalmas nicotint eltávolítja e ez által igen egészséges.

Dohányzók! Kísértsétek meg, kérjétek „Mörathont“, mert aki egyszer megkísérettette, az többé „Mörathon“ nélkül nem tud dohányozni.

Dohánytözsdek kivételével mindenütt kapható, a hol raktár nincsen 1 frt 26 krtól kezdve utánvétel mellett küld

Mörath drogista

a „Biberhez“ Grác.

Ismételárusítóknak igen jövedelmező.

Egy eredeti csomag 30 kr. Egy próba csomag 10 kr. Számtalan elismerő levél.

Főraktár:

362 (1—5)

Felix Griensteindl, Bécs, I.

Sonnenfelsgasse 7. Telefon 1349. sz.

Gyászlobogók
minden nagyságban
olcsón kaphatók

SCHIESSER PÁL

úrnál

Kapu-utca 44. sz. a.

Pályázat.

A „Fortschrittverein junger Kaufleute“ által fenntartott

6 havi esti-tanfolyamára

egy tanítói állás a magyar nyelv tanítására betöltendő.

A tanfolyam folyó évi okt. hó 3-án kezdődik, heti 6 tanórával

Ezen állásra pályázók kötelesek képzettségüket kimutatni és kérvényüket aláírottak f. évi szeptember hó 20-ig benyújtani, a hol még előiránti bővebb felvilágosítás is nyerhető.

Brassó, 1898. szept. 10-én.

(1—2)

Mayer Emanuel.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner H. Nyomatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társai.

491 szám bvgh. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1898. évi 4578 polg. számú végzése következtében Dr. Vajna Gabor brassói ügyvéd által képviselt Papp Ferencz javára brassói Braikoff Gizella és tsai ellen 1000 frt s jár. erejéig Brassóban 1898. évi május hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 795 frt 40 krra becsült házi butorok, fehérneműek, edények stbiből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíróság V I 45/2 1898. sz. végzése folytán 1000 frt tőkekövetelés ennek 1898. május hó 27. napjától járó 6 % kamata, 3 frt 30 kr. váltó díj és eddig összesen 55 frt 20 krtban bíróilag már megállapított, valamint 3 frt 90 kr. jelen árverés kifizetési és a még felmerülendő költségek erejéig Bolonya külvárosrészt Vasut-utca 7. sz. a. leendő eszközlésére 1898. évi szeptember hó 14 napjának délelőtt 10 és folytatólag d. u. 2 órája határidőül kifizetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107, 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár tölségére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassóban, 1898. aug. 31 napján.

Deák László,
kir. bírósági végrehajtó

Bolonya kut-utca 11 sz. a.

3 új lakás, emeleten

Szt. Mihály naptól kiadó.

2 lakás áll: 4 szoba és konyhából

1 lakás áll: 3 szoba és konyhából
és előszobákból, kamara, stb.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonosnál.